

Зрозуміло, що успішність праці і продуктивність професійної діяльності викладача немислимі без лідерської активності. Сукупність якостей викладача створює його авторитет. Викладач – головна фігура навчально-виховного процесу. Його особистий приклад – могутній фактор виховного впливу.

Крім того, лідерські якості педагога забезпечують реалізацію його особистісного та творчого потенціалу, можливості реальних досягнень у професії, оптимальності, конструктивності, самовираження і самореалізації. Частина цих якостей викладач має набути до початку педагогічної діяльності, а інші мають бути розвинуті у процесі педагогічної діяльності.

Дядечко К.

м. Харків, Україна

Національний технічний університет «Харківський політехнічний інститут»

ЛІДЕРСЬКА СПРЯМОВАНІСТЬ СПРИЯЄ САМОРЕАЛІЗАЦІЇ

Сучасна ситуація розвитку суспільства характеризується кардинальними перетвореннями в економічній та соціальній сфері, що вимагають від людини не тільки вміння швидко реагувати на зміни, що відбуваються, а й проявляти ініціативу, мати організаторські здібності, працювати в умовах конкуренції. Розвивати якості, сприяють самореалізації особистості умовах ринкових відносин, її соціалізації, соціальної компетентності, необхідно вже у дошкільному віці. Найважливішим у тому числі є лідерська спрямованість - вміння ставити і вирішувати творчі завдання, володіти навичками вільного співробітництва групи.

Особистісно-орієнтована освіта, відроджуючи ідеї самоцінності дитинства, вимагає впровадження в теорію та практику виховання нових форм та методів взаємодії педагога з дитиною. Дитина сприймається як суб'єкт педагогічного процесу, велика увага приділяється психологічним механізмам вибору нових смислів його діяльності, створення оптимальних умов освоєння дітьми соціальних, культурних та моральних цінностей. Внутрішнім джерелом самоактивності дитини, як свідчать дослідження, виступають ціннісні орієнтації, система її устремлінь, рівень уявлень про добро і зло, про смисли та цінність того чи іншого виду діяльності, що в сукупності лежить в основі активності дошкільника! Вивчення природи формування та прояви активності дитини має велике значення для пошуку ефективних шляхів та засобів, що сприяють становленню активності особистості, спрямованої на досягнення власного добробуту та добробуту при поєднанні особистих інтересів та потреб з вимогами розумно організованого суспільства. При цьому особливого значення набувають внутрішні спонукальні сили та потреби дитини, що визначають механізми індивідуальної поведінки та на цій основі розвитку лідерської активності.

Кожен симптом у житті виявляється у динаміці, тобто у розвитку. Ієрархізовані міжособистісні відносини дітей, що складаються, у групі дошкільного закладу і пов'язані з цим прагнення дітей (командувати, маніпулювати, негативно домінувати) показують прояв у цьому віці потреби дитини в задоволенні рангового інстинкту-вождизму. І якби ієрархічність згасла у людей разом із кінцем дитинства, це був би, на думку ряду вчених, біологічний атавізм, що змінюється соціальним прогресом людини, однак, ставши дорослими, деякі люди не втрачають інстинктивної потреби вождизму, який, не знайшовши соціального втілення в лідерстві іноді призводить до дисгармонії людських взаємин.

Наукова розробка методологічних засад вождизму, лідерства представлена існуванням кількох концепцій їхнього походження та класифікації. Дослідження проявів самоцінної активності людини у науці дуже актуальні. Наукових розробках відбувається повернення до основних положень різних зарубіжних психологічних шкіл (психоаналізу, біхевіоризму, гуманістичної психології), що виражається у зростанні інтенсивності досліджень суб'єктної психічної активності, ролі саморегуляції в прагненні суб'єкта до самоактуалізації при використанні всіх прихованих у ньому потенційних можливостей. та внутрішніми стимулами та розкриття механізмів прояву активності.

Відповідно до метою, об'єктом, предметом та гіпотезою дослідження були поставлені наступні його завдання:

1. Виявити на основі теоретико-методологічного аналізу витоки лідерської спрямованості як самоцінної форми активності дитини-дошкільника.
2. Побудувати таксонометричну модель дитини-лідера. Встановити систему критеріїв визначення лідерської спрямованості.
3. Виробити та перевірити дослідно-експериментальним шляхом науково-методичні рекомендації щодо створення "поля лідерства", що забезпечує самореалізацію та самовираження лідерських устремлінь дитини в руслі соціальних цінностей та норм поведінки.
4. Розробити та впровадити у практику роботи дошкільного навчального закладу зміст методичного посібника "Виховуємо дитину-лідера".

На захист виносяться такі положення:

1. Лідерська спрямованість є основу самоцінної активності дитини-дошкільника, спрямовану самовираження і самореалізацію творчої індивідуальності, формування здатності дитини вступати у взаємодію Космосу з іншими людьми.

2. Модель " поля лідерства " будується на засадах забезпечення загальнолюдськи значимої спрямованості особистості, обліку індивідуальних особливостей дитини, містить комплекс варіативних стимулюючих умов прояви самоцінної активності, сприяє розвитку лідерської спрямованості.
3. Центром особистісного становлення лідера є його моральний розвиток, який відбувається в умовах педагогічно доцільно організованої взаємодії та спілкування, активізації самоцінної активності дитини.
4. До педагогічних умов розвитку лідерської спрямованості відносяться такі форми, методи взаємодії з дітьми, які сприяють розвитку у них цієї якості (змагання, ігри, тренінги, ситуації, що виховують, робота з художньою літературою та ін.).

Засуха К.

м.Харків, Україна

Національний технічний університет «Харківський політехнічний інститут»

**ФОРМУВАННЯ ЛІДЕРСЬКИХ ЯКОСТЕЙ У МАЙБУТНІХ
ПЕДАГОГІВ ВИЩОЇ ШКОЛИ В УМОВАХ НАВЧАННЯ В
МАГІСТРАТУРІ**

Ефективність та важливість розбудови нашої держави як суверенної залежить від розвитку громадянської свідомості нашої молоді та студентів. На сьогоднішній день систему освіти України потрібно направити на вирішення таких важливих питань як еволюція старих та створення нових умов для самореалізації навичок та вмінь серед студентів які навчаються в магістратурі, у збільшенні для них можливостей для розвитку та відпрацювання на практиці своїх лідерських рис, у наданні способів та мотивації для вирішення різних організаторських проблем, які саме зараз є